

Lassemajas
Teater

Tågmysteriet

av martin widmark

En pjäs från Valleby i tre akter



medverkande:

Lasse

Maja

Polismästaren

Prästen

Konduktören

Serveringsflickan

Lokföraren

Nödvändig rekvisita (teaterprylar):

Ett anteckningsblock och en penna

En kortlek

En väska

En nyckelknippa med tre nycklar (stora)

Två tiokronor

En skylt med texten: TOALETT

En skylt med texten: NÖDBROMS

En penna som hänger i ett snöre vid NÖDBROMS-skylden. (handtaget till nödbromsen)

Två sopsäckar

En rulle tejp

Ett kuvert

Akt 1

Tågkupé med sex platser. Tre på var sida.

Lasse och Maja sitter mitt emot varandra och spelar kort. Tåget står still på Vallebys tågstation.

Lasse:

Alla dina sjuor.

Maja:

Finns i sjön. Alla dina tiör.

Lasse suckar och lämnar över två kort. Då öppnas kupédörren och prästen kommer in.

Prästen:

Guds frid, mina barn.

Lasse och Maja:

Hej Prästen.

Maja:

Ska du också ut och åka?

Prästen:

Mmmm.

Prästen lägger upp sin tunga väska på hatthyllan.

Ett papper råkar ramla ur hans ficka. Lasse tar upp papperet och läser högt.

Lasse:

*Fåglarna och blommorna saknar inte pengar.
När de piper på sina gröna ängar.*

Prästen:

En dikt som jag har skrivit.

Maja:

Fin.

Prästen:

Tack mitt barn. Jag älskar poesi. Speciellt mina egna dikter.

Dörren in till kupén öppnas igen. Nu är det Polismästaren som kommer in. Han har en stor nyckelring med tre stora nycklar i bältet.

Polismästaren:

Nämen, Lasse och Maja! Så trevligt.
Och Prästen. Hej på dig.

Prästen:

Guds frid Polismästaren.

Lasse:

(till Polismästaren)
Vart ska du åka?

Polismästaren blinkar hemlighetsfullt till Lasse och Maja.

Polismästaren:

Ingenstans.

Maja:

Ska du inte åka *någonstans*? Du sitter ju på ett tåg!

Polismästaren viskar bakom handen. Prästen lutar sig närmare för att tjuvlyssna.

Polismästaren:

Jag bevakar en säck med pengar som finns inlåsta i post-
vagnen. Här är nycklarna.

Polismästaren pekar med tummen mot nästa vagn och rasslar med sin stora
nyckelknippa.

Maja:

Oj, vad spännande. Vart ska pengarna?

Polismästaren:

Till banken i Solbacka. Två miljoner kronor.

Prästen:

(upphetsat)

Nu åker vi SNART!

Lasse och Maja fortsätter att spela kort. Prästen verkar nervös. Torkar sig hela
tiden i pannan med en näsduk. Polismästaren tar fram en bok och börjar läsa.
Plötsligt knackar det på dörren. En glad man vinkar till Polismästaren. Dörren
öppnas.

Lokförare Fritiof Andersson:

Tjenare Randolph!

Polismästaren:

Nämen Fritiof. Är det du som kör tåget idag?

Polismästaren:

(till Lasse och Maja)

Det här är Fritiof Andersson. Han är lokförare och min gamla brottarkompis.

Lokförare Fritiof Andersson:

Tjenare ungar.

Polismästaren:

(till Fritiof)

Hur går det i brottarklubben?

Lokföraren suckar djupt.

Lokförare Fritiof Andersson:

Inget vidare. Vi har inga pengar. Klubben måste stänga.

Prästen:

(mumlar för sig själv)

Pengar. Alla bara tänker på pengar. Det gör inte fåglarna och blommorna på ängen.

Maja:

Det måste vara roligt att köra tåg!

Lokföraren blir lite gladare.

Lokförare Fritiof Andersson:

Det är världens bästa jobb.

Lasse:

Är det svårt?

Lokföraren skakar på huvudet och håller upp två fingrar som bildare ett V.

Lokförare Fritiof Andersson:

Här är handtaget.

Så tar lokföraren tag i de bägge fingrarna med den andra handen.

Lokförare Fritiof Andersson:

Så trycker man ihop handtaget och tåget rullar iväg.

Maja:

Och om du släpper handtaget så stannar tåget?

Lokförare Fritiof Andersson:

Det stämmer. Jag måste hålla i handtaget hela tiden.

Lokförare Fritiof Andersson:

(till Polismästaren)

Klipska ungar. Men nu måste jag vidare.

Kupédörren öppnas igen. Konduktören kommer in.

Konduktören:

Får jag besvära om biljetterna?

Lasse, Maja och Polismästaren visar sina biljetter. Prästens hand skakar när han sträcker fram sin biljett.

Konduktören:

Och här sitter ni och spelar kort. Vad spelar ni?

Maja:

Finns i sjön.

Plötsligt snubblar konduktören och ramlar rakt i famnen på polismästaren. Utan att han märker något tar hon en av nycklarna ur Polismästarens knippa.

Konduktören:

Åh, ursäkta mig. Det var verkligen inte meningen.

Polismästaren:

Det gör alls ingenting. Jag hoppas att ni inte gjorde er illa.

Konduktören:

Ingen fara.

Polismästaren rättar till sina kläder utan att märka att en nyckel har försvunnit. Konduktören lämnar kupén.

Polismästaren:

(till Prästen)

Vart ska du åka Prästen?

Prästen svamlar nervöst.

Prästen:

Mormors lilla kråka skulle ut och åka, ingen hade hon som körde!

Polismästaren:

Va?

Prästen:

Nu måste jag gå på toaletten. Även präster måste ju få pinkilura. Eller hur?

Prästen reser sig för att plocka ner sin tunga väska. Polismästaren ställer sig upp för att hjälpa till.

Polismästaren:

Ska jag hjälpa till?

Prästen:

(nästan skriker)

Nej!

Prästen lämnar kupén. Då kommer serveringsflickan med sin vagn.

Serveringsflickan:

Kaffe? Te? Smörgåsar? Bullar?

Polismästaren:

En kaffe tack.

Serveringsflickan:

Det blir tjugo kronor.

Polismästaren får sitt kaffe och betalar med två tiokronor. Lasse och Maja ser att serveringsflickan stoppar det ena myntet i sin kassalåda och det andra i sin förklädsficka. Serveringsflickan går vidare.

Lasse:

(till Maja)

Såg du?

Maja:

Hon stoppade hälften av pengarna i egen ficka!

Polismästaren lägger ner sin bok.

Polismästaren:

Va?

Maja:

Serveringsflickan ...

Längre hinner inte Maja. Nu tvärbromsar tåget. Lasse, Maja och Polismästaren kastas huller om buller i kupén.

Lasse:
(förskräckt)

Vad är det som händer?

Polismästaren:
Någon har dragit i nödbromsen!

Lasse, Maja och Polismästaren sitter nu på golvet.

Maja:
Vem kan det ha varit?

Lasse:
Fyra personer har försvunnit åt det där hållet.

Lasse pekar framåt i tåget

Maja:
Lokföraren, Prästen, serveringsflickan och konduktören.

Polismästaren:
Pengarna! Någon försöker stjäla pengarna!

Akt 2

Utanför toaletten. Tåget står still. Polismästaren, Lasse och Maja tittar på handtaget för nödbromsen.

Maja:
Någon har dragit i nödbromsen.

Polismästaren tittar ut genom ett fönster.

Polismästaren:
Och nu står tåget still.

Lasse tar fram sitt anteckningsblock.

Lasse:
Få se nu. Fyra personer gick åt det här hållet:
Lokföraren, Konduktören, Serveringsflickan och så Prästen.

På golvet under nödbromsen ligger ett papper.

Polismästaren:

Här ligger något.

Polismästaren böjer sig ner och plockar upp papperet. Polismästaren läser högt:

Polismästaren:

*Fåglarna och blommorna saknar inte pengar.
När de piper på sina gröna ängar.*

Maja:

Titta! Toaletten är upptagen. Det är någon där.

Polismästaren knackar hårt på dörren.

Polismästaren:

Hallå därinne. I lagens namn! Öppna genast dörren.

Ingen svarar. Polismästaren knackar igen.

Polismästaren:

Hallå! Kom ut!

Nu hörs någon sjunga inifrån toaletten.

Prästen:

Mormors lilla kråka skulle ut och åka ingen hade hon som körde. Mormors lilla kråka...

Polismästaren bankar ännu hårdare på dörren.

Polismästaren:

Öppna!

Dörren öppnas och ut kommer prästen. Prästen tittar skamset ner i golvet.

Polismästaren:

Varför drog du i nödbromsen? Är du inte klok!

Prästen fortsätter att nervöst nynna på Mormors lilla kråka.

Polismästaren:

Svara karl!

Prästen:

För att folk ska stressa mindre.

Polismästaren:

Va? Nu kommer ju folk *försent* till sina arbeten och möten!

Prästen:

När tåget står still kan de titta ut genom fönstret och läsa mina dikter.

Polismästaren:

Är du inte klok! Drog du i nödbromsen för att folk skulle läsa dina dikter.

Prästen:

Allting går så fort. Tågen, alla apparater. Och då tänkte jag ...

Polismästaren:

(avbryter Prästen)

Tack det räcker! Jag har hört nog!

Polismästaren öppnar en dörr och visar med handen ut från tåget.

Polismästaren:

Då föreslår jag att du *går* hem till Valleby. Det lär väl gå långsamt nog!

Prästen lämnar suckande tåget. Då hörs plötsligt ett skrik.

Serveringsflickan:

(skriker)

Ahhhhh! Någon har brutit sig in i postvagnen.

Polismästaren:

Pengasäcken!

AKT 3

Utanför postvagnens öppna dörr. Där står Lasse, Maja, Polismästaren, Serveringsflickan, Konduktören. Polismästaren tar sig för pannan.

Polismästaren:

Någon har tagit pengarna.

Maja hämtar den andra säcken i postvagnen.

Maja:

Och här är en öppen säck full med brev.

Lasse tittar närmare på låset in till postvagnen.

Lasse:

Det är inte uppbrutet. Någon måste ha haft nyckel.

Polismästaren:

Men det är ju omöjligt! Nyckeln har jag ju här!

Polismästaren klappar på sin nyckelknippa.

Lasse:

Hade inte du *tre* nycklar förut?

Polismästaren tittar fånigt på sin stora nyckelknippa.

Polismästaren:

Sablar och dubbelsablar! Någon har stulit nyckeln in till postvagnen!

Lasse tar fram sitt anteckningsblock.

Lasse:

Vem är i stort behov av pengar?

Maja:

Inte Prästen i alla fall. Han gillar ju inte pengar.

Polismästaren:

Men han drog i nödbromsen den filuren.

Lasse:

(till serveringsflickan)

Du stoppar pengar i egen ficka när du säljer kaffe.

Konduktören:

Va? Är det sant?

Serveringsflickan:

Jag bara *lånar* pengar. När jag får lön betalar jag alltid tillbaka.

Lasse:

Nu vet jag! Lokföraren, Fritiof! Han behöver pengar till sin brottarklubb!

Maja håller nu upp sina fingrar så att de bildar ett V, som Fritiof gjorde tidigare.

Så håller hon ihop fingrarna med den andra handen.

Maja:

Fritiof kan inte lämna loket. Han måste ju hålla i spaken.

Polismästaren:

Den som tog min nyckel, måste vara den skyldiga!

Plötsligt ler Maja och vänder sig mot konduktören.

Maja:

Nu vet jag hur det gick till!

Konduktören tittar ner i golvet.

Maja:

Erkänn! När du råkade snubbla i vår kupé landade du på Polismästaren. Då tog du nyckeln in till postvagnen!

Konduktören:

(till Polismästaren)

Förlåt. Jag var tvungen.

Konduktören tar fram ett brev ur fickan.

Polismästaren:

Vad är det där?

Konduktören:

Ett brev där jag gör slut med min pojkvän.

Maja:

Stal du först nyckeln för att komma in i postvagnen och ta brevet ur den här säcken?

Konduktören nickar

Konduktören:

Jag ångrade mig. Jag ville inte att han skulle få brevet.

Så kommer lokförare Fritiof Andersson gående.

Lokförare Fritiof Andersson:

Vad är det som står på här?

Polismästaren:

Prästen har dragit i nödbromsen.

Maja:

Serveringsflickan har lånat pengar ur kassaskrinet.

Lasse:

Och Konduktören har stulit Polismästarens nyckel för att stjäla tillbaka ett brev.

Polismästaren:

Och någon har stulit två miljoner från postvagnen.

Lokförare Fritiof Andersson:

Vem har stulit pengarna?

Maja:

Vi vet inte. Det var inte prästen. Inte heller serveringsflickan - hon hade ingen nyckel. Konduktören hade nyckel men stal bara ett brev.

Lasse:

Och du Fritiof kunde inte lämna din plats.

Polismästaren:

(suckar och slår ut med armarna)

Nu sitter jag allt ordentligt i klistret. Det var jag som var ansvarig för pengarna.

Lasse:

(kommer på något)

Klistret...

Lasse ser något som sticker upp ur Lokförarens ficka. Det är en tejpulle.

Lasse:

Nu vet jag vem det var!

Alla:

Gör du? Vem var det?

Lasse:

Om det inte var Prästen eller serveringsflickan eller konduktören så måste det vara du Fritiof.

Lokförare Fritiof Andersson:

(skrattar nervöst)

He he. Men jag kan ju inte lämna min plats i loket. Det skulle ju märkas direkt.

Lasse fiskar fram tejpullen ur lokförarens ficka. Lasse håller upp två fingrar som ett V.

Lasse:

Du tejpade ihop handtagen så att tåget inte tappade fart och sedan tog du dig in i postvagnen. Det var du Fritiof Andersson som stal pengarna.

Polismästaren vänder sig mot lokföraren.

Polismästaren:

Stämmer det?

Lokförare Fritiof Andersson suckar.

Lokförare Fritiof Andersson:

Det här är minsann ett par smarta ungar. Ja, jag tejpa-
de handtaget och tåget fortsatte som vanligt. Jag tänkte
bryta upp dörren till postvagnen. Men det behövdes inte.

Maja:

För den hade redan konduktören öppnat. Eller hur?

Konduktören tittar ner på sina skor.

Lokförare Fritiof Andersson:

Dörren var öppen. Jag gick in och
hämtade säcken. Men plötsligt tvärbromsade hela tåget.

Maja:

Det var Prästen.

Polismästaren:

Den kanaljen!

Lokförare Fritiof Andersson:

Jag ville rädda brottningsklubben.

Polismästaren:

Det kan jag förstå. Men nu kör du
vidare till nästa station. Där ska vi skriva rapport. Jag
är ledsen Fritiof. Lagen måste hållas!

Konduktören klappar Lokföraren tröstande på axeln.

Polismästaren:

(till Lasse och Maja)

Och utan er ungar, hade vi aldrig
klarat av det här.

Lasse:

(till publiken)

Mina damer och herrar. Ni har just fått se LasseMajas tea-
ter spela Tågmysteriet.

Alla skådespelare in på scenen och tar bugande emot publikens applåder.

Stut



Lasse och Maja har löst alla dessa mysterier:

Diamantmysteriet 2002, 2012 (nyutgåva i färg),
Hotellmysteriet 2002, 2012 (nyutgåva i färg),
Cirkusmysteriet 2003, 2013 (nyutgåva i färg),
Cafémysteriet 2003, 2013 (nyutgåva i färg),
Mumiemysteriet 2004, 2014 (nyutgåva i färg),
Biografmysteriet 2004, 2014 (nyutgåva i färg),
Tågmysteriet 2005, 2015 (nyutgåva i färg),
Tidningsmysteriet 2005, 2015 (nyutgåva i färg),
Skolmysteriet 2006, *Guldmysteriet* 2006,
Saffransmysteriet 2006, *Zoomysteriet* 2007,
Biblioteksmysteriet 2007, *Fotbollsmysteriet* 2008,
Kyrkomysteriet 2008, *Kärleksmysteriet* 2009,
Galoppmysteriet 2009, *Campingmysteriet* 2010,
Sjukhusmysteriet 2010, *Simborgarmysteriet* 2011,
Födelsedagsmysteriet 2012, *Cykelmysteriet* 2013,
Brandkårsmysteriet 2014, *Fängelsemysteriet* 2015,
Modemysteriet 2016.